

skal være. Nu forlange Fiskerne kun den Ret, som enhver Mand i Landet har, at hvad der er deres Ejendom, maa de gøre frugtbringende, og Fiskeriet er deres Ejendom, naar de have taget den paa det aabne Hav, hvad ingen kan forbyde dem. De sige: hvis virkelig det danske Folk ikke kan taale at spise Undermaalsfisk, saa have vi ikke noget imod det, naar vi blot maa have Lov til at sende dem til de Lande, hvor de kunne taale det, enten med Jernbane eller Skib lige straks fra Esbjerg; det kan kontrolleres. Nu siger den højtærede Minister: jeg vil tillade det i 2 Maanedere. Jeg tror oprigtigt talt, han var villig til at tillade det meget længere, men saa komme disse udmærkede Fiskerikommissioner, Fiskerikonsulenter og Fiskeriforeninger og fortælle, at det er aldeles forfærdeligt for vort Land, hvis Rødspætterne i Vesterhavet, som ikke maale 8 Tommer, skulde komme til det danske Folk. Og Ministeren siger: jeg vil gerne, men der er Vanskeligheder, hvordan skulde vi kontrollere, at det er Undermaalsfisk derude fra Nordsøen udenfor Højhedsgrænsen, og at de ikke ere fiskede indenfor $\frac{3}{4}$ Mil fra Stranden? Og jeg vil indrømme, at det er nederdrægtigt for det danske Folk, om man skulde faa Undermaalsfisk i Land, som ere fiskede mindre end $\frac{3}{4}$ Mil fra Stranden.

Naturligvis, der er rundt omkring givet disse Vedtægter, De kunne selv se i Loven, hvad det er for en Masse Maal, vi have for Fisk og Garn osv. Nu vil jeg indrømme, at det kunde ske, at hvis Ministeren giver Tilladelse til, som han har foreslaaet, at bringe Undermaalsfisk i Land, og han saa gav dem Lov til at spise dem i Esbjerg, hvor man ikke er saa bange for dem, og han gav dem Tilladelse til at udføre dem f. Eks. til England, hvor de sælges i store Masser til andre Nationer, eller til det tyske Marked, kunde det tænkes, at nogle faa 6 Tommers Rødspætter kunde slippe igennem og endogsaa komme helt op til Skive eller saadan et Sted, hvor man ikke maa spise Rødspætter, der er mindre end 8 Tommer. Jeg synes, den højtærede Minister kunde sige til Fiskerne: I skulde afgive Erklæring paa Tro og Love om, at de Fisk ere fangede $\frac{3}{4}$ Mil fra Kysten. Jeg tror, at Fiskerbefolkningen er saa paalidelig, at man godt kunde stole paa en saadan Erklæring. Man behøver saamænd ikke saa meget Opsyn. Men skulde der nu ogsaa blive knebet lidt, saa at en lille Rødspætte, der ikke maalte 8 Tommer, slap igennem, synes jeg oprigtig

talt ikke, der skete nogen stor Skade. Det kunde hælde, at den kom op til de Steder, hvor man ikke maa have dem under 8 Tommer, og det kunde være, at en Fisker deroppe smuglede en 6 Tommers Fisk i Land og sagde, den var fra Esbjerg, men derfor tror jeg ikke, der skete nogen Ulykke for vort Fiskeri eller vor Fiskerbefolkning eller den danske Befolkning i det hele.

Jeg tror, dette Forhold er betegnende for hele den gældende Fiskerilov. Denne Lov er en Lov om Hindringer for Fiskeriet, til Hindring af Fiskeriet. Som yderligere Bevis for, hvor umuligt det er for den højtærede Minister at lave en tilfredsstillende Lov for Danmark, saa længe han vil holde sig til Kommissionsbetænkninger, især dem, vi hidtil have haft, vil jeg sige, at det er dog aldeles urimeligt, naar Lovforslaget f. Eks. fastsætter saa aldeles vilkaarlige Bestemmelser som Regelen i § 11 om, hvor store de Baade maa være, med hvilke man drager Net, og hvad Hestekraft man maa bruge dertil, om det skal være Dampkraft eller Motorkraft eller Haandkraft. Gøres der i Morgen en Opdagelse, hvorved man kunde omgaa alle disse Bestemmelser, er dens Anvendelse ikke forbudt. Jeg synes, den Slags Ting maa høre hjemme i Vedtægterne for de forskellige Egne. Man kan dog ikke sige, at en Baad paa 30 Fod i Vandgangen maa bruges, men er den mere end 30 Fod, maa den ikke bruges. Og her siger et Ændringsforslag, at den skal være 35 Fod. I Himlens Navn, hvor faar man de Tal fra? Man maa ikke bruge mere end en vis Maskinkraft til at drage Vaad, undtagen naar det er Motorkraft. I § 23 siges det f. Eks., hvilke Redskaber man maa bruge til at fange Sild med. Hvis der nu opfindes et nyt Redskab, maa det altsaa ikke bruges, medmindre vi faa en ny Lov. I § 31 staar der, hvilke Redskaber man maa bruge til at fange Aal, og i § 37, hvorledes man maa fange Flynder, men der staar ingen Steder, at hvis nogen Flynder fanges efter § 31, hvad der saa skal gøres ved den. Eller hvis Aalen lader sig fange efter § 37, saa staa vi der; saa ved jeg ikke, hvad der maa gøres med Aalen. Mon vi ikke mangle Straffebestemmelser, enten for Aalen eller for Fiskerne?

Kort sagt, den Lov, der foreslaas, er et udmærket Udtryk for de i Tidernes Løb nedsatte Kommissioner, men det er efter min Mening lige saa umuligt for den højtærede Minister som for nogen anden Minister nogen Sinde at bringe en Lov ud af det,